

зирь. — *Военны успѣхы на везира Мустафа Кюпрюлю.*

— *Смѣръ на Сюлеймана 2й.*

До вѣцаряванъето си Сюлейманъ 2й живѣяше затворническы и не са занимаваше съ друго освѣнъ съ изучванъето на законитѣ и на вѣроченіето. Той съ страхъ пріе повината за своето вѣцаряванъе и не са склони да пріеме изявеніята на почетъ отъ улемитѣ и отъ сановницитѣ освѣнъ подирь голѣмы увѣщанія.

“Защо ми разваляте спокойствіето? казвалъ той; оставете ма да си умрѣхъ тѣй както съмъ живѣлъ до сега, въ самотіята. Нека управлява царството братъ ми; азъ не съмъ приготвенъ за друго, освѣнъ да размышлявамъ за вѣчныя животъ.” На-сила го покачихъ на прѣстола. Той трѣперяше отъ брата си и казваше, че само погледътъ му може да го умори.

Възмущеніето на войскитѣ са продължаваше и при всячко че Султанътъ ги надари богато за своето вѣцаряванъе, тѣ бѣхъ са распръснѣли изъ Цариградъ и правяхъ всѣкаквы буйства. За да обуздайтъ туй своеволие, улемитѣ бѣхъ въсправили священното знамя при портытѣ на палата и призовавахъ подъ него венчкитѣ вѣрны Мюсюлманы. Народътъ са стече на купища и принуди възмутителитѣ да си влѣзатъ въ кѣшлитѣ.

Тѣзи вѣтрѣшны безредицы затуляхъ опасноститѣ отъ вѣнъ. Додѣто въ Цариградъ са умирявахъ безчинствата на Еничеритѣ, Австрійцитѣ прѣвземахъ градоветѣ въ Унгарія единъ по единъ. Самыйтъ Бѣлградъ падна въ рѣцѣтѣ имъ (1688). Опытанія станахъ за миръ, нѣ не доведохъ до никаквы слѣдствія. Бойтъ са продължаваше на три мѣста изведижь — въ Унгарія, Полша и Гръція и щастіето не бѣше всякога откъмъ Портата.

Войскитѣ на Австрійцитѣ бѣхъ напѣглили Сърбія и заплашвахъ Македонія. Страхътъ на Турцитѣ бѣше голѣмъ; тѣ са бояхъ да не стигнатъ Христіанетѣ чакъ до Цариградъ. Работытѣ бѣхъ таивызи, щото непрѣмно трѣбаше да